

U dijelu knjige *Analize i napomene* zapažamo zanimljivu činjenicu da su gotovo redovito u tenorskim dionicama upotrebljeni brojniji tonovi (od trikorđa do heksakorda), dok je melodijski opseg manji od basovske dionice. Od modusa najčešći su frigijski i dorski i njihovi plagali...

Imamo, dakle, pred sobom prvi svezak velikog kulturnog izdavačkog pothvata *Spomenici glagoljaškog pjevanja* koji je plod mukotrpnog rada snimanja, transkribiranja, analiziranja i komentiranja (Stjepan Stepanov) kao i rada na uvodnoj studiji (Jerko Bezić) i velikih materijalnih ulaganja različitih institucija.

Tehnička oprema knjige je na najvišem nivou.

Vjerujem da su zainteresirani s velikim oduševljenjem primili ovaj prvi svezak i da s nestrpljenjem očekuju ostalo. Uostalom, to je naš dug prema jednoj našoj autohtonoj glazbenoj i kulturnoj tradiciji.

Petar Zdravko BLAJIĆ

ZBORNİK »IVAN MATETIĆ — RONJGOV« —

Rijeka-Ronjgi, 1983

Kulturno-umjetničko društvo »Ivan Matetić-Ronjgov« objavilo je zbornik koji nosi ime po skladatelju što je postao glazbeni simbol Istre i Hrvatskog primorja. Urednik zbornika dr. Vinko Tadejević u Uvodnoj riječi ističe da se skupilo dosta građe o životu i radu I. Matetića-Ronjgova, pa se pokazala potreba da se sve to nađe na okupu. Neposredni povod za pripremanje zbornika dao je znanstveni skup održan u Ronjgima prigodom 100-godišnjice Matetićevega rođenja (1980) a nešto kasnije sličan je skup održan u Zagrebu u okviru »Dana hrvatske glazbe«.

Prvi dio zbornika posvećen je proslavi 40-godišnjice sjedinjenja Istre, Rijeke, Zadra i otoka s maticom zemljom. Veza između istarsko-primorske narodne glazbe i toga događaja ogleda se u činjenici da je upravo ta glazba Komisiji za razgraničenje 1947. pružila jedan od važnih dokaza pripadnosti toga kraja Hrvatskoj i Jugoslaviji.

Drugi, najveći dio zbornika sadrži materijale s navedenih skupova i teorijske radove I. M. Ronjgova o istarskoj glazbi, upravo one koji su bili objavljeni u *Sv. Ceciliji* 1925., 1926. i 1931. (»O istarskoj ljestvici«, »O bilježenju istarskih starinskih popjevki«, »Još o bilježenju istarskih starinskih popjevki« i »Crkveno pjevanje na otoku Krku«). Nadalje tu su i radovi drugih o I. M. Ronjgovu ili o istarsko-primorskoj narodnoj glazbi (npr. A. Dobronića, N. Hercigonje, S. Zlatića, D. Prašeljca, V. Fajdetića, A. Bonifačića itd.). Matetićeve pisma drugima, drugih njemu i ostali napisi osvjetljavaju i Matetićeve intimnu stranu te njegove poglede i glazbene prilike za njegova života. Čitava ta obilna građa naslovljena je »Prilozi za monografiju 'Ivan Matetić-Ronjgov'«. Korisno će poslužiti daljnjem proučavanju njegova djela.

Treći dio zbornika je ljetopis kult. umj. društva »I. M. Ronjgov« koje mnogo čini na promicanju kulturnog života u svom kraju.

Zbornik sadrži preko 600 stranica pa će ovaj prikaz čitaocima pružiti samo mali uvid u njegovo sadržajno bogatstvo.

Nikša NJIRIĆ

Lovro Županović, CENTURIES OF CROATIAN MUSIC 1 (sv) (prev. V. Ivir), Music information center, Zagreb 1984, str. 187 + XLVI

Upravo je izišla iz tiska knjiga dr. Lovre Županovića, *Centuries of Croatian music 1 (sv)*, treća iz serije prijevoda Muzičkog informativnog centra u Zagrebu. Recimo odmah na početku: nalazimo se pred jednim od fundamentalnih ostvarenja suvremene hrvatske muzikologije, dostignućem koje u mnogome obogaćuje hrvatsko znanstvo. Ova knjiga predstavlja proširenu verziju Županovićeve *Stoljeća hrvatske glazbe*, Školska knjiga, Zagreb 1980, a zamišljena sinteza o hrvatskoj glazbi sada će biti tiskana u tri sveska. Radi se, dakle, o najopsežnijoj sintezi hrvatske glazbene kulture do sada, vrednijoj tim više što će biti tiskana na engleskom jeziku.

Predma *Centuries* predstavlja prošireni prijevod *Stoljeća*, sada prezentirana građa unekoliko se razlikuje po koncepciji. Činjenica da je ovaj povijesni pregled hrvatske glazbe namijenjen prvenstveno stranoj (muzikološkoj) publici pridonijela je novom rasporedu građe: dokumentacija je znatno obogaćena, a piščev angažman usmjeren je k smjelim pretpostavkama i zaključcima. Dokumentiranost Županovićeve knjige obogaćena je na nekoliko planova. Dok su u *Stoljećima* svjesno bili izbjegnuti notni primjeri a posebnu atraktivnost činile su brojne ilustracije, sada se autor odlučio na ilustrativnost glazbenih primjera, dok su likovni prilozi pridodani na kraju knjige. I možda po principu, *res, non verba*, glazbeni primjeri, kojih ima popriličan broj (čak 68!), zasigurno će stranoj čitalačkoj publici biti riječit dokaz raznolikosti i velike vrijednosti starije hrvatske glazbene kulture.

Naravno, kad netko kao Lovro Županović desetljećima traga za hrvatskom glazbenom baštinom, kad intenzivno transkribira, priređuje za koncertne izvedbe i objavljuje gotovo sve iole vrijedno do čega u svom marnom posleništvu dode, kad smjelo ruši neke muzikološke predrasude i donosi nova viđenja, tada je sigurno da će njegova vizija hrvatske glazbene prošlosti biti puna prodora u novo, često obogaćeno nekim subjektivnim stavovima. Osobna autorova angažiranost vidljiva je u rasporedu građe, pridavanju važnosti određenih problematskih krugova (tako se, primjerice, čak na 8 stranica raspravlja o Hektorovićevim zapisima u *Ribanju*, a sve je to popraćeno i sa 6 glazbenih ilustracija), ili manja zainteresiranost za neke druge pojavnosti (glazbena dubrovačka obitelj Courtoys obrađena je na svega jednoj stranici), a konačno i u odabiru notnih primjera (što je potpuno razumljivo, kad znamo da je gotovo sve transkribirao sâm Županović!).

Možda je upravo jedna od najvećih vrijednosti Županovićeve *Centuries* izvanredni odabir, velika raznolikost i nezamjenjiva dokumentiranost brojnih glazbenih primjera. Mnogi su od tih glazbenih primjera još neobjavljeni, a oni koji su predviđeni kao materijal za izvedbu, imaju poseban čar svježine. Vjerujem da će vrijednost hrvatske glazbene kulture za strano čitateljstvo biti prikazana prvenstveno baš preko izvanrednih glazbenih primjera.

Županovićeve sinteze hrvatske glazbe predviđena je u tri sveska. Prvi svezak sadržava građu do kraja 18. stoljeća, drugi je predviđen za 19. a treći za 20. stoljeće. Bude li autor i ostale sveske obogatio dokumentacijski i interpretativno kao ovaj prvi, sigurno je da će ta sinteza predstavljati još dugo nezamjenljiv rudnik za generacije muzikologa koje tek nadolaze. Poželimo stoga na kraju dr. Županoviću još mnogo novih *Stoljeća!*

Ennio STIPČEVIĆ